

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/105062,Wladyslaw-Zietkiewicz-ur-23-maja-1892-w-Debnie-pow-Bocchnia-zm-21-czerwca-1940-po.html>
06.05.2024, 21:47

Władysław Ziętkiewicz (ur. 23 maja 1892 w Dębnie pow. Bochnia, zm. 21 czerwca 1940 pod Raon L' Etape) - pułkownik piechoty.

Dnia 23/IX [1920] kpt. Ziętkiewicz jako dowódca I baonu [2 Pułku Strzelców Podhalańskich] widzi po wyczerpaniu swych rezerw zachwianie swego prawego skrzydła pod ciężkim atakiem licznie przeważającego nieprzyjaciela, spieszy własną osobą naprzód aby ludzi poderwać i udaje mu się w ten sposób swe prawe skrzydło na stare miejsce boju doprowadzić. Mimo przemęczenia ludzi i oficerów podtrzymuje ducha w swym odcinku przez drugi i trzeci atak, zadając nieprzyjacielowi takie straty, iż ten w czwartym ataku przekłada oś swego ruchu (...). (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 7 października 1920)

Ukończył gimnazjum w Przemyślu po czym w latach 1910–1914 studiował prawo na Uniwersytecie we Lwowie. Od sierpnia 1914 w austriackim 1 Pułku Strzelców Tyrolskich, walczył w Alpach, był trzykrotnie ranny. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim, współorganizator 2 Pułku Strzelców Podhalańskich i dowódca batalionu w wojnie polsko-bolszewickiej. W latach 1921–1927 dowódca kompanii wysokogórskiej, później batalionu 3 Pułku Strzelców Podhalańskich i Rejonowy Komendant Przysposobienia Wojskowego 21 Dywizji Piechoty Górskiej. W latach 1927–1933 szef wydziału wychowania w Państwowym Urzędzie Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego. Od maja 1933 zastępca dowódcy 53 Pułku Piechoty, w latach 1935–1939 ponownie w PUWFIPW. Od wiosny 1939 dowódca formowanego 1 Pułku Piechoty KOP „Karpaty”, którym dowodził w kampanii 1939, 11 września jego oddział został wcielony do 24 DP, a on sam mianowany dowódcą 38 Pułku Piechoty. Po rozwiązaniu

Władysław Ziętkiewicz

oddziałów pod Lwowem przedostał się przez Węgry do Francji. Od kwietnia 1940 dowódca 2 Pułku Grenadierów im. Bolesława Chrobrego, z którym wziął udział w kampanii francuskiej, w tym w bitwie pod Lagarde. W trakcie przedzierania się z okrążenia nocą z 20/21 czerwca 1940 dostał się z adiutantem do niemieckiej niewoli. Wiezieni konnym wozem w pewnym momencie rzucili się do ucieczki lecz zostali zastrzeleni. Pochowany w St. Die we Francji.

Awanse: podporucznik (1915?), porucznik (1918), kapitan (1920), major (1924), podpułkownik (1932), pułkownik (1940).

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Władysław Ziętkiewicz, I.482.82-7751; J. Kirszak, *Ziętkiewicz Władysław*, „Małopolski Słownik Biograficzny Uczestników Działań Niepodległościowych 1939–1956”, t. VIII, Kraków 2002, s. 163–165.